

zeitung) že več mesecev pehar (iz slame pleten peharju podoben panj) do zvezd povzdigovaje, je vendar tudi nasprotnemu spisu svoje krilo odprla. Tudi „Brnska čebela“ (Honigbiene von Brünn) bo s trompeto čebelarje sklicovala, da razsodijo, kdo bo z naprej gospod, slamnopehar ali lesenopanj. Se vé, da je gospod Gravenhorst sam čebelarski mojster, ki vé, zakaj je pehar njegov ljubček — če so sicer njegove številke vse resnične — al kaj bi bil še lahko dosegel, ko bi bil umno čebelaril z boljšim panjem, če je že toliko s slabim?

Namen mojih vrstic ni razsojevat, kateri panj je boljši, ampak le opomniti, da taki prepri: pretirana hvala in graja so možakov nevredni. Naj bi že toraj enkrat odločivno besedo izgovorili. Tedaj naj bodo pozvani tudi čebelarji južnih krajev (kateri sicer pehar poznajo), da izrečejo svojo misel: ali je pehar res vreden ali ne, da bi gospodoval v našem razsvetljenem veku?

Gg. Berlepš, Dathe, Günther, Hopf, Vogel — čebelarji največe veljave, so, če tudi ne očitno — vsi zoper njega. Naj bi tudi Avstrijski čebelarji svojo misel izrekli.

Da se s tem pozivom v „Slov. čeb.“ oglasim, se zato zgodi, ker me je „Kranjsko čebelarsko društvo“ z izvolitvijo dopisovalnega uda počastilo in ker me je Ajhsteterca zavrgla. Pri 18. zboru čebelarjev v Solnemgradu sem videla marsikaj, kar bi ne imelo biti in ker se je vse to očitno godilo, sem hotela tudi očitno grajati, kar pa Ajhsteterca ni hotela sprejeti.

Me je res bolelo se ločiti od nemških čebelarjev, me pa tudi veselí v Avstrijskem čebelarskem listu se oglasiti. Saj me že tako marsikatera véz z Avstrijo veže. Rodovina mojega moža je iz Moravskega in moja iz Českega razun drugih vezí prijateljstva; tedaj plašno sicer, pa vendar zaupljivo potrkam, ter prosim za prijazen sprejem v število Avstrijskih čebelarjev.

Lina bar. Berlepšova.

Goveje kuge na Hrvaškem še ni konec.

Na Hrvaškem je kuga v občini Cabdini Zagrebške županije, v 5 krajih Belovaške županije, v hrv.-slavonski granici pa v 4 občinah Ogulin-Sluinskega distrikta, v 2 krajih Banalnega in v 6 občinah Gradiskanskega graničarskega distrikta.

Politične stvari.

Do gospodstva!

Agitator Vošnjak hoče na vsak način do gospodstva splezati. Vsa njegova početja, vse njegovo agitovanje to očitno kaže. Ako se je iz začetka zdelo, da agituje le na korist domovini, izprevidjamo zdaj, da dela to le iz gospodoželjnosti; jasni dokazi so nam pri roci: banko „Slovenijo“, Slov. Matico, društvo „Slovenijo“, čitalnico Ljubljansko, sploh vse sovraži, kar ni bilo pod njegovim pokrovom vstvarjeno, naj bo še tako koristno in potrebno!

Najnovejši dokaz temu pa je to-le: gosp. Blaške hoče ustanoviti tako potrebno posojilnico v Ljubljani, zares hvalevredno podvzetje! Vsak domoljub bi se imel nad tem razveseliti. Ne tako Vošnjak, kajti mrzi mu vsaka reč, kateri ne bi bil on komandant.

Brž zakriči v svojem slaboglasnem „Narodu“ nad to idejo, ker — „ker bo že za to drugod poskrbljeno“, namreč od Vošnjaka! Toraj, kar ni od Vošnjakovcev narejeno, to je vse za nič; „jaz sem vse, in razun mene ni nič“, tako govori napuh! Fej! desetkrat fej! takim

narodnjakom, ki svojo lastno slavohlepno osebo više stavijo, nego občno korist!

Pa skrbljivo je, da drevesa ne rastejo do nebes! Povem vam, z nemškutarsko pomočjo voljeni slovensko-nemčurski poslanec Vošnjak, nimate še vse Slovenije v pesti in je ne bode nikdar imeli, ako je resnica več kakor laž, ako je poštenost več kakor judovski liberalizem. Dan pride za nočjo, in zima za poletjem; pa trdno stoji Triglav, in še trdnejše rodoljubje slovensko, katero nikoli ne bo pozabilo, kako izdajavsko ste vi z njim ravnali, kako ste koketirali z našimi sovražniki zapustivši naše pravne narodne poslance, naše krščanske prijatelje in naše slovanske brate iz Poljskega in Moravskega! Ne bomo pozabili, kako je „narodni“ poslanec Razlag mirno-brezpametno izrekel, „da je avtonomija malim deželam, toraj tudi nam, škodljiva“, ter tako vsem našim težnjam v obraz bil.

Vse naše propade pri volitvah, vse hiranje narodnega življenja imate na vesti; in vi se hočete na slovenski prestol povzdigniti in vsem Slovencem gospodovati v duhu judovskega liberalizma, kateri hoče Kristusa iz oltarja poriniti, in Darwina na njegovo mesto povzdigniti; kateremu je goljufija in sleparstvo le pravica močnejšega, in kateri je v dosledovanji tega principa postavlo zoper odrtijo odpravil; kateremu nič ni sveto, ko trebih in mošnja, kateri odobruje in zagovarja vojsko vseh zoper vse, in sovraži krščansko misel: ljubi bližnjega kakor samega sebe. Močni ste v razdiranju, in to vam je edino opravilo, da na zidanje niti ni misliti. S temi idejami, s temi nazori, s tem duhom hočete doseči na vso moč gospodstvo nad Slovenci! — Bog nas varuj! S čim smo se tako pregrešili, da bi nas taka kazen morala zadeti?

Ne! v božjih rokah je naša osoda, on nas bo varoval podirajočega in požigajočega Atila v podobi „mladoslovenstva“. Le naprej toraj Atila-Vošnjak, mi smo pripravljeni!

Remšeniški.

Slovstvene stvari.

0 slovensko-nemškem delu Wolfovega slovarja.

K skupščini deželnega odbora 16. julija t. l. prišli so povabljeni gospodje vsi, le dr. J. Bleiweis, dr. J. Pogačar in g. L. Svetec ne. Najprej deželni glavar dr. vitez Kaltenegger v primernem govoru skupščini pové dotično stvar in po uradnih virih razloži zgodovino, katero že ima doslej omenjeni slovar; pové, koliko na pr. je stal I. nemško slovenski del — nekaj čez 17.000 gld. — in kako se je plačeval, koliko stane zdaj že II. slovensko-nemški del — nekaj čez 5683 gld. — dasi ga ni še nijedna pōla na svetlobi. Deželni zbor je leta 1861 vzel to stvar nekako v svojo skrb. Po poslednjih dopisih prečast. škofijstva pa je deželni odbor mogel sklepati, da slovarjeva reč spet miruje. Mislil je, kako bi se dala vnoveč zbuditi in pospešiti, in v ta namen sem sklical današnjo skupščino. Kar pride večeraj stolni prošt, preč. g. dr. Pogačar k meni, pravi deželni glavar, in mi pové, da stvar slovarjeva ne miruje, da je v dobrih rokah *) — prof. J. Pajka v Mariboru, da je nekaj pol že izdelanih in za tisk pripravljenih, da stvar pride gotovo na dan. Po tem takem je namen, vsled katerega sem vas sklical, dovršen; vendar, če kateri gospodov želi spregovoriti kaj v pospeh zadevne reči, bodem rad naznanil gosp. proštu in odboru, kateri jo ima v rokah. Poprej pa naj preberem, kar

*) Gledé na nekatere govore v tej skupščini dež. odb. in gledé na to je g. prošt Pogačar v „Slov.“ št. 85 in 86 pisal, pričakovati je izvedencev mnoge kritike.